

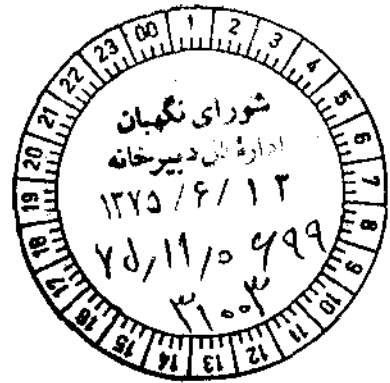
بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای ناطق نوری

لایحه نحوه تشکیل پیام آوران بهداشت که بنا به پیشنهاد
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در جلسه
مورخ ۱۳۷۴/۱۲/۲۷ هیات وزیران تصویب شده است، به پیوست
برای انجام تشریفات قانونی تقدیم می شود.

اکبر هاشمی رفسنجانی

ریس جمهور

۱۵۸۳۹/ ۶۱۴۰۹
۱۳۷۵/۲/۲۶

رونوشت: دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رییس جمهور،
دفتر معاون اول رییس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت
حقوقی و امور مجلس رییس جمهور، وزارت بهداشت، درمان
و آموزش پزشکی، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و
دفتر هیات دولت . ۳۶۶۹۹

جمهوری اسلامی ایران

شیرین جمهوری

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به آثار و نتایج مثبتی که اجرای آزمایشی قانون نحوه تشکیل پیام آوران بهداشت مصوب ۱۳۶۹ - در زمینه خدمات بهداشتی و پزشکی مورد نیاز در روستاها و مناطق دور دست کشور داشته است، دایمی شدن آن با پوشش بیشتر و برنامه‌ها و خدمات موثرتر ضرورت یافته است. با توجه به اینکه مدت اعتبار قانون مذکور در دی ماه سال ۱۳۷۵ به پایان می‌رسد لایحه زیر برای سیر مراحل تصویب تقدیم می‌شود:

لایحه نحوه تشکیل پیام آوران بهداشت

ماده ۱- از تاریخ تصویب این قانون به منظور تعمیم بهداشت و درمان در مناطق روستایی کشور، پیام آوران بهداشت متشکل از افراد گروه پزشکی مشمول خدمت وظیفه عمومی تشکیل می‌گردد.

ماده ۲- از تاریخ تصویب این قانون با رعایت اصل (۱۴۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، کلیه افراد گروه پزشکی مشمول خدمت وظیفه عمومی که از دانشگاهها و موسسات آموزش عالی گروه پزشکی داخل و خارج از کشور فارغ التحصیل می‌شوند، پس از طی آموزش مقدماتی نظامی که بیش از یک و نیم ماه بطول نخواهد انجامید، در زمان صلح در اختیار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار می‌گیرند تا به عنوان پیام آوران بهداشت در مناطق روستایی کشور باقیمانده خدمت وظیفه عمومی دوره ضرورت را انجام دهند.

تبصره ۱- نیازهای نیروی انسانی بهداشتی، درمانی واحدهای بهداشتی، درمانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی از پیام آوران بهداشت موضوع ماده فوق‌الذکر بجز مشمولان موضوع ماده (۴) این قانون بر اساس تشخیص کمیسیونی مرکب از نمایندگان از کمیسیون بهداری و بهزیستی مجلس شورای اسلامی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و ستاد فرماندهی کل قوا تأمین خواهد شد.

تبصره ۲- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است محل خدمت پیام آوران بهداشت معرفی شده از مراکز آموزش نظامی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران را بر اساس سهمیه‌ای که برای هر یک از شهرستانها با توجه به محرومیت و میزان جمعیت آنها تعیین نموده است و با توجه به سهمیه منطقه‌ای آنها تعیین نماید.

ماده ۳- مسؤولان شبکه‌های بهداشتی، درمانی هر شهرستان موظفند محل خدمت پیام آوران

جمهوری اسلامی ایران

شیرس جمهور

بهداشت سهمیه شهرستان مربوط را در یکی از مراکز بهداشتی، درمانی روستایی تعیین نموده و یک نسخه از احکام مربوط را جهت اطلاع و نظارت در اختیار حوزه وظیفه عمومی شهرستان مربوط قرار دهند.

تبصره ۱ - استفاده از پیام آوران بهداشت سهمیه هر شهرستان که دارای تخصص در یکی از رشته‌های گروه پزشکی می‌باشد، در مراکز بهداشتی، درمانی شهری و بیمارستانها و مراکز توانبخشی شهرستان مربوط مجاز است.

تبصره ۲ - استفاده از پیام آوران بهداشت در مراکز بهداشتی، درمانی شهری و بیمارستانها و دانشکده‌های گروه پزشکی شهرهای تهران، مشهد، شیراز، تبریز، اصفهان، کرج، قم، اهواز، کرمان، یزد، رشت و ساری ممنوع می‌باشد.

استفاده از تخصص‌های منحصر بفرد و مشمولین موضوع ماده (۴) این قانون در شهرهای فوق‌الذکر از شمول ممنوعیت مذکور مستثنی خواهد بود.

ماده ۴ - به موجب این ماده و به منظور تامین هیات علمی مورد نیاز دانشگاهها و موسسات آموزش عالی گروه پزشکی، کلیه فارغ‌التحصیلان (قبل و بعد از تصویب این قانون) رشته‌های گروه پزشکی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی داخل و خارج کشور که دارای مدرک تحصیلی حداقل کارشناسی ارشد بوده و متمهد انجام حداقل چهار سال خدمت به عنوان عضو هیات علمی در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور می‌گردند، پس از ایفای تعهد مذکور از انجام خدمت وظیفه عمومی معاف می‌باشند.

تبصره ۱ - دانشگاهها و موسسات آموزش عالی مربوط، موظفند چنانچه مشمولان ماده فوق از انجام خدمت مورد تعهد خود امتناع نمایند یا در طی مدت انجام خدمت مورد تعهد به عللی از خدمت در دانشگاه یا موسسه آموزش عالی مربوط برکنار شوند، بلافاصله آنان را برای رسیدگی به وضع مشمولیتشان به نزدیکترین اداره وظیفه عمومی معرفی نمایند.

تبصره ۲ - مشمولان موضوع ماده فوق موظفند در طول انجام خدمت مورد تعهد خود دوره مقدماتی آموزش نظامی را در یکی از مراکز آموزش نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و بر طبق برنامه زمان‌بندی شده‌ای که به طور مشترک توسط دانشگاه یا موسسه آموزش عالی ذی‌ربط و اداره وظیفه عمومی منطقه مربوط تنظیم می‌گردد، انجام دهند.

تبصره ۳ - ادامه تحصیل مشمولین موضوع ماده فوق در مقاطع تحصیلی بالاتر در طول انجام خدمت مورد تعهد مذکور بلامانع بوده و مدت تحصیلی اینگونه افراد به مدت خدمت، مورد تعهد آنان افزوده خواهد شد.

تبصره ۴ - مشمولان موضوع ماده فوق‌الذکر موظفند حداقل یک سال از خدمت مورد تعهد خود را در یکی از دانشگاهها و موسسات آموزش عالی علوم پزشکی تویا (دانشگاهها و موسسات

۱۳۸۴
۸۴/۱۲
ص

۲

جمهوری اسلامی ایران

شماره پنجم

آموزش عالی که پس از پیروزی انقلاب اسلامی تاسیس گردیده‌اند) که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تعیین می‌نماید انجام دهند و مابقی خدمت مورد تعهد خود را در دانشگاه یا موسسه آموزش عالی که به آن تعهد انجام خدمت فوق‌الذکر را سپرده‌اند انجام دهند.

تبصره ۵- مشمولان موضوع ماده فوق می‌توانند پس از انجام خدمت مورد تعهد مذکور، سایر خدمات موظف قانونی خود را در دانشگاه و موسسه آموزش عالی مربوط انجام دهند.

تبصره ۶- صلاحیت‌های عمومی (اخلاقی و سیاسی) مشمولان موضوع ماده فوق باید به تایید هیات مرکزی گزینش استاد شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده باشد.

تبصره ۷- دانشگاه تربیت مدرس و دانشگاه شاهد نیز می‌توانند به منظور تامین هیات علمی مورد نیاز خود با هماهنگی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از تسهیلات و مزایای مقرر شده در ماده فوق استفاده نمایند.

ماده ۵- خدمت پیام‌آوران بهداشت در مراکز بهداشتی درمانی و آموزشی موضوع ماده (۳) این قانون به منزله خدمت در نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و جزو خدمت وظیفه عمومی محسوب می‌شود و افراد مذکور از لحاظ انضباطی و کیفی تابع قوانین و مقررات راجع به افراد وظیفه نیروهای مسلح بوده و از لحاظ انجام خدمات بهداشتی و درمانی تابع قوانین و مقررات مورد عمل برای سایر افراد در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهند بود.

تبصره ۱- شبکه‌های بهداشتی، درمانی شهرستانها موظفند در صورت غیبت پیام‌آوران بهداشت، موضوع را به حوزه وظیفه عمومی شهرستان مربوط گزارش و پیگیری نمایند.

تبصره ۲- مشمولان موضوع این قانون که موظف به بیتوته در محل خدمت خود می‌باشند موظفند حسب اعلام نیاز شبکه‌های بهداشتی، درمانی شهرستانهای مربوط خدمات بهداشتی درمانی و آموزشی لازم را خارج از ساعات موظف اداری در محل خدمت خود یا به صورت دهگردشی در حوزه محل خدمت مربوطه ارائه دهند و بر اساس ضوابط مقرر در لایحه قانونی نحوه اداره واحدهای بهداشتی درمانی و آموزشی وزارت بهداشت و بهزیستی - مصوب ۱۳۵۸/۱۰/۱۲ شورای انقلاب اسلامی - یا سایر ضوابط و مقررات مورد عمل در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانها، حق الزحمه دریافت نمایند.

ماده ۶- برگ پایان خدمت وظیفه عمومی برای پیام‌آوران بهداشت پس از انجام باقیمانده خدمت وظیفه عمومی در مراکز بهداشتی درمانی و آموزشی مقرر در این قانون طبق گواهیهای انجام کار صادر شده از شبکه‌های بهداشتی، درمانی شهرستانها و تایید سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانها توسط مراجع ذیصلاح در نیروهای مسلح صادر و تحویل افراد ذی‌نفع خواهد شد.

تبصره - خدمت مشمولان این قانون جزو خدمات موضوع ماده (۱) قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان - مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ - و ماده (۱) قانون اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان،

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

دندانپزشکان و داروسازان - مصوب ۱۳۶۰/۳/۴ - خواهد بود.

ماده ۷ - کلیه هزینه‌های دوره آموزش نظامی و حرفه‌ای مشمولان این قانون اعم از حقوق و مزایا، جیره غذایی، درمانی و غیره همچون گذشته به عهده وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح بوده و پس از آن تا پایان دوره خدمت ضرورت به عهده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود که از طریق شبکه‌های بهداشتی، درمانی شهرستانهای مربوط تامین خواهد شد.

تبصره ۱ - آن قسمت از قانون معلمان، پزشکان و پیراپزشکان و وظیفه - مصوب ۱۳۶۹/۷/۲۵ - که در ارتباط با امور پزشکی و پیراپزشکی می‌باشد لغو می‌گردد و تشکیلات و امکانات مربوط به آن با کلیه اعتبارات پیش‌بینی شده برای اجرای آن، جهت اجرای این قانون اختصاص می‌یابد و در اختیار دستگاههای ذی‌ربط قرار می‌گیرد.

تبصره ۲ - سازمان برنامه و بودجه موظف است همه ساله معادل اعتباری را که برای اجرای بخش پزشکی و پیراپزشکی قانون معلمان و پزشکان و پیراپزشکان و وظیفه پیش‌بینی شده بود را جهت اجرای این قانون به صورت ردیف جداگانه در لوایح بودجه سالانه کشور منظور و تامین نماید.

تبصره ۳ - کسری اعتبار احتمالی ناشی از اجرای این قانون از محل امکانات موجود و ادتبارات سالانه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانها تامین خواهد شد.

ماده ۸ - مسؤن اجرای این قانون حسب مورد وزارتخانه‌های دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهند بود و آیین‌نامه اجرایی این قانون به طور مشترک توسط وزارتخانه‌های فوق‌الذکر و با همکاری ستاد فرماندهی کل قوا ظرف مدت دو ماه تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۹ - قانون نحوه تامین هیات علمی مورد نیاز دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور - مصوب ۱۳۶۵/۳/۱ -، قانون اعزام دانشجویان به خارج از کشور - مصوب ۱۳۶۴/۱/۲۵ - و قانون معافیت بهداشتکاران دهان و دندان و بهداران (تکنسینهای بهداشت و مبارزه با بیماریها) از انجام خدمت وظیفه عمومی - مصوب ۱۳۶۹/۲/۱۶ - از این قانون مستثنی بوده و همچنان به قوت خود باقی است ولی سایر قوانین مغایر با این قانون لغو و بلااثر خواهد بود.

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

رئیس جمهور

۱۳۶۰/۳/۴

۱۳۶۰/۳/۴
۵۵۸۲

①